

עמ"ת 62439/03/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלג'עאפרה

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 62439-03-19 מדינת ישראל נ' אלג'עאפרה (עציר)

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עוררים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מוחמד אלג'עאפרה (עציר)

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט י. צימרמן) במסגרת מ"ת 38818-919 לפיה הורה על שחרורו של המשיב בערבויות כספיות.

כנגד המשיב הוגש ביום 17.3.19 כתב אישום המייחס לו 7 אישומים שעניינם כניסה לישראל שלא כחוק במשך תקופה של כחצי שנה, עבירות אלימות כלפי אשתו במספר הזדמנויות, עבירת איומים על בני משפחתה ועבירות נהיגה.

2. באשר לראיות לכאורה סבר בית המשפט כי אלו קיימות אם כי קיים כרסום בראיות אשר יש בו כדי להוות משקל בהחלטה בדבר המשך מעצרו של העורר. עוד נאמר בהחלטה כי אין למשיב עבר פלילי דומה והוא נתון במעצר מזה 16 יום, נתון שיש בו כדי להפחית את המסוכנות. באשר לחלופה נאמר כי מאחר והמשיב אינו בעל מעמד בישראל לא ניתן לשקול חלופות כגון מעצר בית אותן שוקל בית המשפט במקרים כגון דא אך אין בכך כדי לעמוד למשיב לרועץ. לפיכך הורה על השחרור בהפקדה על סך ₪ 13,000 וערבויות נוספות.

3. **לטענת ב"כ העורר** שגה בית המשפט עת קבע כי קיים כרסום בראיות ופקפק במהימנות המתלוננת כאשר מחומר הראיות עולה כי מדובר באשה מוכה על כל התסמינים הנלווים לכך. עוד נטען כי שגה בית המשפט עת קבע כי לא עומד לחובתו של המשיב עבר פלילי בתחום האלימות כאשר הורשע בעבירות של נשיאה/החזקה/יצור נשק בגין נגזרו עליו 30 חודשי מאסר מבית משפט צבאי. עוד נטען כי שגה בית המשפט עת קבע כי המשיב ישוחרר לשטחים כאשר המשיב הבהיר בדיון כי כניסתו היום לשטחים מסכנת את חייו ומשמעות ההחלטה היא כי ישאר בישראל. ממילא אין המשיב דובר אמת בעניין זה שכן כעולה מהאישום הראשון המתלוננת אספה אותו מהמחסום.

4. **לטענת ב"כ המשיב** לא ברורות טענות ב"כ העוררת כאשר בית המשפט קבע קיומן של ראיות לכאורה ולגופו הראיות הקיימות ספק רב אם מספיקות להרשעה כאשר כל הבסיס לתלונה הוא רצונה של המתלוננת בגירושין. באשר למסוכנות נטען כי המתלוננת חזרה לבית הוריה והמשיב אכן לא יכול לחזור לעומק השטחים ואף הוגשה בעניין זה בקשה לוועדת המאויימים אך הוא מתגורר בשטחים בשטח C יחד עם אביו, ושם יכול לשהות. לכך יש להוסיף כי למשיב 6

ילדים מנישואין קודמים המצויים בהחזקתו וכעת בהחזקת אביו. נטען כי די בתנאים שנקבעו כדי לאיין מסוכנות ככל שקיימת אך המשיב נכון לקבל כל תנאי נוסף שיקבע בית המשפט.

הכרעה

5. אינני סבורה כי קיים כרסום ראייתי בכל הנוגע למעשי התקיפה והאיומים המיוחסים לעורר שהם בליבת הבקשה להורות על המעצר עד לתום ההליכים. אכן התשתית הראייתית הלכאורית מצויה אך בעדות המתלוננת, ואין בנמצא תיעוד רפואי, אך חיזוק לכך מצוי בעדות אביה של המתלוננת אשר מוסר כי על אף שמעולם לא ראה את המשיב מרביץ למתלוננת היא סיפרה לו במקרה אחד כשלושה חודשים קודם לכן על כך שהכה אותה ובעקבות זאת הוא אף שוחח עם המשיב. חיזוק נוסף מצוי בתמונה של חבלה אותה המציאה המתלוננת ואשר תואמת את אחד מתיאורי התקיפה. דבריה בעדותה אליהם היפנה ב"כ המשיב כי תמונת חבלה נמחקה מהפלאפון מתייחסים לאירוע תקיפה אחר ולא לזה לגביו הועברו התמונות. אכן אחיו של המשיב לא תמך בגירסתה כי היה עד לאחד מאירועי התקיפה ואולם אין לאמר כי יש בכך כדי לגרוע ממהימנות עדותה בשם לב לכך שמדובר בעד לכאורה שהינו אחיו של המשיב.

המתלוננת והמשיב נשואים מזה מספר חודשים ומדובר באירועים המרחשים לכאורה במהלך כמעט כל התקופה. יש בכך כדי ללמד על מסוכנות וממילא קיימת חזקת מסוכנות בעניין זה. בצד האמור מהודעותיהם של המתלוננת ושל המשיב עולה לכאורה כי שניהם מעוניינים להתגרש וכי כפי הנראה בכוונתם לעשות כן. המתלוננת מתגוררת כעת אצל אביה בבית צפאפא ואילו בהתאם לדברי בא כוחו של המשיב הוא מתעתד לשהות, ככל שישוחרר, בבית אביו בסווארה שרקייה בשטח C.

בנסיבות אלו לא ראיתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המורה על שחרורו של המשיב בתנאים של הפקדה כספית גבוהה, התחייבות וערבות צד ג'. עם זאת, רואה אני לנכון להוסיף את התנאים הבאים לתנאי השחרור:

- א. על המשיב נאסר ליצור כל קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת.
- ב. על המשיב נאסר להתקרב למתלוננת מרחק קטן מ-100 מטר.
- ג. על המשיב, אשר מתכוון לשהות כאמור בשטח C, נאסר להיכנס לשטח ישראל

הערבויות וההפקדה ישמשו גם להבטחת תנאים אלו.

בכפוף לאמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"א אדר ב' תשע"ט, 28 מרץ 2019, במעמד
הנוכחים.